

(Kort bemærkning).

Ejner Larsen (SF):

Jeg synes, det er godt, at Danmark ikke skal styres af den prangermentalitet, som hr. Poulsgaard lægger for dagen. Det hele skal gøres op i penge, og så har sydafrikanerne, de sorte i Sydafrika, det efter hr. Poulsgaards mening simpelt hen så godt. Så må de da være masochister, for den måde, man ser dem blive pisket igennem på i fjernsynet – ja, nu har de lukket ned for det – det skulle altså være det dejlige, som hr. Poulsgaard hentyder til.

Jeg synes, det er for dårligt, at der er folk her i Folketinget, der ikke tænker længere og kommer med sådan en gang vrøvl heroppefra som, at man har det godt i et samfund som det sydafrikanske. Der er folk i det danske samfund, som godt vil ofre et og andet på at angribe de udemokratiske og barbariske kræfter, der findes i Sydafrika, og så går hr. Poulsgaard herop og forsvare dem. Det synes jeg er for dårligt.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Forretningsordenen har jo stramme regler. Jeg kan godt lide, at folk bliver gale i hovedet.

Men må jeg spørge SF's ordfører: Hvor dør der flest mennesker af sult, mishandling og vanrøgt på det afrikanske kontinent? Der er ingen, der dør i Sydafrika. Der er sydafrikanere, der dør, fordi andre afrikanere sætter et bildæk omkring hovedet på dem og lader dem brænde op. De afrikanere, der er så barbariske, er ikke hvide.

Jeg ved da godt, at SF har et mærkeligt forhold til penge. De tror, at vi kan få dem ligesom jøderne i ørkenen, at manna kan regne ned. Jeg ved da godt, at SF overhovedet ikke har forstand på økonomi, så at diskutere økonomi med SF er jo det samme som at hælde vand på en gås. Men en forudsætning for, at et lands befolkning kan have det godt, er at økonomien er i orden, og økonomien er i orden i Sydafrika. Derfor vil jeg forsvare det til hver en tid mod de angreb, der kommer fra de røde partier herinde.

Jørgen Tved (FK):

Forslaget går i al sin enkelhed ud på, at kommuner skal have ret til at slutte op om den officielle danske udenrigspolitik. Så er det jo be-

synderligt, at man kan høre udenrigsministeren og repræsentanter for de borgerlige partier komme og fortælle, at det går rigtigt nok ikke, at også kommunerne vil til at føre udenrigspolitik. Ja, man kunne vel sige, at det er forfærdeligt, at der er danskere i dette land, der tillader sig at have en anden mening end udenrigsministeren, for det er vel det, sagen i al sin enkelhed drejer sig om.

Vi har lige hørt hr. Poulsgaard forsvare det, der sker i Sydafrika. Man kunne måske spørge hr. Poulsgaard: Hvor bliver der slået flest børn ihjel af magthaverne i øjeblikket? Jeg ved godt, at der er konkurrence mellem Israel og Sydafrika på dette område lige netop nu, men i adskillige år er det altså i Sydafrika, man har mishandlet mennesker på en måde, som trodser enhver beskrivelse.

Det er også det, der er baggrunden for, at hæderlige stater har en boykot, har nægtet økonomisk, handelsmæssigt og politisk samkvem med styret i Pretoria. Det er derfor, vi finder det rimeligt, at danske kommuner skal have fuld ret til at slutte op om den danske regerings officielle politik, nemlig at afbryde et samarbejde med Sydafrika, og også et samarbejde, som går på de store, multinationale koncerner, som er med til at fragte olie derned, sælge olie og økonomisk understøtte de hvides herredømme i Sydafrika.

Det burde være helt naturligt og i fuld overensstemmelse med dansk kultur og dansk tradition, at man sagde: Vi tager på den stærkest mulige måde afstand fra alt det, der sker.

Så ved jeg godt, at det ikke gør indtryk på hr. Poulsgaard og dem, der har en ideologi, der er nært beslægtet med den ideologi, der fandtes syd for grænsen for ca. 45 år siden, når vi siger, at de forslag, som vi har båret frem her, er en følge af henvendelser fra det sorte Afrika, henvendelser, vi har fået fra det sorte Afrikas organisationer, dem, der repræsenterer det langt afgørende flertal i Sydafrika. Naturligvis er hr. Poulsgaard ikke demokrat og mener, at flertallet skal have nogen som helst ret, når der er tale om et styre som det, man har dernede.

Jeg er glad for, at Socialdemokratiet var positivt indstillet over for dette forslag, og vi har da også med megen sympati set på, at forskellige ledende socialdemokrater aktivt har deltaget i boykotten og demonstrationerne mod det, der sker i Sydafrika. Det er faktisk også en social-